

॥ २१ ॥ २२ ॥ हता आरक्षारक्षाकर्तारोयस्यांसा भूततरुः श्मशानदक्षस्तद्वदगम्या भूततरुप्राया भूतनरप्रायेति पाठे भूतप्रायनरेत्यर्थः शावभूतनरप्रायेति प्राचां पाठः स्पष्टार्थः शावएवशावः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७
 कचिद्वोरैः कचिच्छ्रैः कचिद्राजभिरातुरैः ॥ परस्परभयाच्चैव शून्यभूयिष्ठनिर्जना ॥ २१ ॥ गतदैवतसंस्थानादृद्धलोकनिराकृता ॥ गोजाविमहिषीहीनापर
 स्परपराहता ॥ २२ ॥ हतविप्राहतारक्षाप्रनष्टौषधिसंचया ॥ सर्वभूततरुप्रायावभूववसुधातदा ॥ २३ ॥ तस्मिन्प्रतिभयेकालेक्षते धर्मयुधिष्ठिर ॥ बभूवुः क्षुधि
 तामर्त्याः स्वादमानाः परस्परं ॥ २४ ॥ ऋषयो नियमांस्त्यक्त्वा परित्यज्याग्निदेवताः ॥ आश्रमान्संपरित्यज्यपर्यधावन्नितस्ततः ॥ २५ ॥ विश्वामित्रोऽथ भगवा
 न्महर्षिरनिकेतनः ॥ क्षुधापरिगतो धीमान्समन्तात्पर्यधावत ॥ २६ ॥ त्यक्त्वा दारांश्च पुत्रांश्च कस्मिंश्च जनसंसदि ॥ भक्ष्याभक्ष्यसमो भूत्वा निरग्निरनिकेतनः
 ॥ २७ ॥ सकदाचित्परिपतन्श्च पचानां निवेशनं ॥ हिंसाणां प्राणिघातानामाससादवने क्वचित् ॥ २८ ॥ विभिन्नकलशाकीर्णं चर्मच्छेदनायुतं ॥ वराहखर
 भग्नास्थिकपालघटसंकुलं ॥ २९ ॥ मृतचैलपरिस्तीर्णं निर्माल्यकृतभूषणं ॥ सर्पनिर्मोकमालाभिः कृतचिह्नकुटीमठं ॥ ३० ॥ कुक्कुटारावबहुलंगर्दभध्वनिना
 दितं ॥ उद्धोषद्भिः खरैर्वाक्यैः कलहद्भिः परस्परं ॥ ३१ ॥ उलूकपक्षिध्वनिभिर्देवतायतनैर्वृतं ॥ लोहघंटापरिष्कारंश्च यथपरिवारितं ॥ ३२ ॥ तत्प्रविश्य क्षुधावि
 ष्टो विश्वामित्रो महानृषिः ॥ आहारान्वेषणे युक्तः परं यत्नं समास्थितः ॥ ३३ ॥ न च क्वचिद्विंदत्सभिक्षमाणोपिकौशिकः ॥ मांसमन्नं फलं मूलमन्यद्वा तत्र किंचन
 ॥ ३४ ॥ अहो रुच्छ्रं मया प्राप्तमिति निश्चित्य कौशिकः ॥ पपात भूमौ दौर्बल्यात् तस्मिंश्चांडालपक्वणे ॥ ३५ ॥ संचितयामास मुनिः किं नु मे सुरुतं भवेत् ॥ कथं व
 थान्मृत्युः स्यादिति पार्थिवसत्तम ॥ ३६ ॥ सददर्शं श्वमांसस्य कुतं त्रीं विततां मुनिः ॥ चांडालस्य गृहे राजनस्यः शस्त्रहतस्य वै ॥ ३७ ॥ संचितयामास तदा स्तैन्यं
 कार्यमितो मया ॥ नहीदानीमुपायो मे विद्यते प्राणधारणे ॥ ३८ ॥ आपत्सु विहितं स्तैन्यं विशिष्टं च महीयसः ॥ विप्रेण प्राणरक्षार्थं कर्तव्यमिति निश्चयः ॥ ३९ ॥
 हीनादादेयमादौ स्यात्समानात्तदनंतरं ॥ असंभवे वाददीत विशिष्टादपि धार्मिकात् ॥ ४० ॥ सोहमं त्यावसायानां हराम्येनां प्रतिग्रहात् ॥ न स्तैन्यदोषं पश्यामि ह
 रिष्यामि श्वजाघर्नी ॥ ४१ ॥ एतां बुद्धिसमास्थाय विश्वामित्रो महामुनिः ॥ तस्मिन्देशे ससुष्वापश्च पचो यत्र भारत ॥ ४२ ॥ सविगाढां निशां दृष्ट्वा सुप्ते चांडा
 लपक्वणे ॥ शनैरुत्थाय भगवान्प्रविवेश कुटीमतः ॥ ४३ ॥

॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥